

[Alfred Bugh.]

af erhverv gennem disse muligheder er blevet sat i stand til at rationalisere og udbygge deres produktionsapparat, sådan at de har kunnet følge med udviklingen og bevare arbejdspladserne også for de medhjælpere, der har været beskæftiget rundt omkring i de forskellige virksomheder. Jeg synes derfor, det spørgsmål er let at besvare, og jeg mener, at den interesse, samfundet har i det, er til stede, ikke mindst som forholdene er i øjeblikket.

Finansministeren ved sikkert, at når det er blevet fremhævet, at det også var nødvendigt at kunne nedskrive varer købt på bindende kontrakt, skyldes det jo, at der er masser af varer, som det ikke er muligt at lægge på lager, og fra det øjeblik man køber dem og de f. eks. er i rum sø, til de kommer frem, kan der jo ske så meget, så det også er rimeligt at have nedskrivningsmuligheder dér. Der er jo da endelig også adskillige begrænsninger i adgangen til at afskrive på varer på bindende kontrakt.

Finansministeren anvender undertiden nogle mærkelige udtryk, finder jeg i hvert fald. Han sagde: jeg erkendte med mit ændringsforslag, at det ikke var min hensigt at slå patienten ihjel. Han vil altså åbenbart bare bedøve ham og så udsætte pinslerne noget længere. Jeg synes, at i denne udtalelse erkender finansministeren for så vidt, at det er uheldige forslag, han gennemfører. Han vil ganske vist ikke slå patienten ihjel, men han vil forlænge pinen mest muligt.

Nu har man jo fra socialdemokratisk side og fra regeringsside fremhævet den vældige betydning, disse regler har haft, enten det nu har været reglerne i selve afskrivningsloven eller de lagerregler, som har været gældende. Vi har gang på gang hørt, hvilken uhyre betydning de har haft til ophjælpning af erhvervslivet her i Danmark, og det er rigtigt. Når man nu vil ændre dem og med en samtidig fremhæver den betydning, de har haft, er det vel egentlig meget naturligt, at jeg spørger: hvilke andre kræfter er det, der har bevæget finansministeren til at

fremstætte dette forslag på nuværende tidspunkt? For det må da være andre kræfter, der har været medvirkende til, at man fremstætter dette forslag. I et øjeblik, hvor erhvervslivet står over for vanskeligheder — det er indrømmet fra alle sider — som næsten aldrig før, er der jo al mulig grund til at støtte det i stedet for — jeg bruger igen finansministerens udtryk — at forringe afskrivningsmulighederne for det erhverv, der har så mange vanskeligheder.

Finansministeren sagde, at det er en meget ringe indsats, der er gjort fra oppositionens side. Jeg vil have lov til at vende det om og sige: mig forekommer det, at det er en dårlig gerning, finansministeren har gjort ved at fremstætte disse forslag i den nu-gældende situation.

Haustrup Clemmensen: Må jeg ikke først i al ydmyghed have lov til at belære — hvis man kan bruge det udtryk over for en højtæret minister — finansministeren om, at han i hvert fald på et enkelt område har taget fejl — det kan også tænkes, at det er på flere. Jeg forstod, at finansministeren her fastslog, at det ikke var tilladt en finansminister, hvis han erkendte, at han havde gjort noget, der ikke var rigtigt, så virkelig at erkende det. Må vi ikke lige få at vide: hvem er det, der har forsøgt at hindre finansministeren i slig erkendelse? Efter vor opfattelse kan der desværre kun alt for ofte være grund dertil, men jeg har ikke indtryk af, at nogen politiker i denne sal eller nogen erhvervsorganisation har bebudet finansministeren det, hvis han er blevet klogere; tværtimod har man udtrykt, jeg vil ikke sige undren, men i hvert fald glæde derover. Derfor beder jeg om, at man lige får at vide, hvor den misforståelse stammer fra.

Det skulle vel ikke være, fordi finansministeren i denne som i andre sager er kommet ind på en højst ejendommelig trafik? Først fremstætter han i det høje ting nogle lovforslag, der er overordentlig yderliggående. Derefter kommer han en 14 dage-3 uger efter og laver nogle ændringsforslag, der gør lov-